

Співзасновники:

районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Із Майдану

Разом ми – сила!

14 грудня – День вшанування учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС

Шановні ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС, члени ваших родин! Дорогі друзі! Земляки!

14 грудня 1986 року було закінчено будівництво саркофага над зруйнованим атомним реактором Чорнобильської станції. Тож щороку саме цього дня ми вшануємо відважних ліквідаторів, хто, на щастя, поруч із нами, і вклоняємося пам'яті тих, хто пішов за межу вічності.

Дозвольте висловити вам велику вдячність та засвідчити свою шану за ваш героїзм і самовідданість. Адже ціною власного життя та здоров'я, без вагань і роздумів, ви ліквідували наслідки аварії на Чорнобильській АЕС.

Ми низько схиляємо голови перед неоцінним людським подвигом, мужністю, героїзмом, відвагою ліквідаторів, які не думали про нагороди, відзнаки, не ховалися за спину товаришів, навіть почасти не усвідомлюючи, на яку особисту небезпеку наражались.

Від імені районної державної адміністрації та районної ради бажаємо вам і вашим близьким міцного здоров'я, терпіння, щастя і великої удачі, шани і щирої поваги від людей. Нехай сонце зігріває вас своїм теплом ще багато-багато років!

Голова районної держадміністрації
С.КОБІС

Голова районної ради
В.ЗАЛІЩУК

І то так є на правду. Треба тільки вірити або для більшого переконання приїхати на Майдан у Києві. Особливо то відчувалося на «Марші мільйонів» минулої неділі. У світлі останніх подій, що відбуваються в нашій країні, і як реагують на них наші країни, розповідь про Народне віче «Марш мільйонів», що відбулося п'ять днів тому в Києві, видається якоюсь вже запізнілою, та почуття, які пробуджує Майдан, не дрібнішають у часі. Майдан запалює серця патріотичністю й гордістю за свій народ. Відчуваєш свою мізерність у морі людському, що заповнило увесь вільний простір навкруг, і водночас охоплює почуття потрібності, важливості, відчуття «якщо не я – то хто?!».

Тоді, в неділю, і зрештою, так, як і в інші дні, Майдан був одним цілим, єдиним живим організмом – і це відчувалося. Просто-душні, відкриті обличчя зі світлими розумними очима, суцільна ввічливість, взаємопідтримка та розуміння. Тут стоять за правду, справедливість й демократію, тому не може бути інакше – тільки позитивізм!

Я, можливо, ідеалізую, але саме таким його побачила і таким запам'ятала. А виконання Гімну України щогодини разом із жив-

чимом Майдану – Русланою? Патріотично, співаючи вповен голос, тримаючи руку на серці чи розмахуючи ліхтариками над головою.

Тільки для того, щоби по-справжньому відчути себе Українцем, варто побувати на Майдані. Але Україна зараз 23-й день мерзне у серці столиці задля інших не менш важливих цінностей – розвитку на правду демократичного громадянського суспільства.

(Закінчення на 3-й стор.)

Вітаю всіх ліквідаторів аварії на Чорнобильській атомній електростанції, а також постраждалих від наслідків цієї наймасштабнішої техногенної катастрофи минулого століття. Бажаю вам і вашим сім'ям міцного здоров'я, довголіття, родинного щастя.

Голова Чортківської РГО «Спілка Чорнобиль»
О.ОМЕЛЬЧУК

16 грудня, а цьогогоріч це час, коли країна переживає надзвичайно важливий етап історії, відзначатиме свій славний ювілей наш земляк, генерал-полковник, мужній патріот своєї Батьківщини **Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ**.

Багатогранність та щирість серця Володимира Володимировича, завзятий дух громадянина і політичного діяча надихає людей на протистояння злу й аморальності, бо він своїми словами та справами захищає Україну від занепаду та знищення. Ми молимося Богові, щоб Він оберігав Володимира Володимировича, послав йому міцного здоров'я, натхнення, радості.

Хай людська шана буде подякою Вам, дорогий земляче, за плідну працю, за мудрість, за вміння творити і дарувати людям добро. Від усього серця бажаємо Вам професійного зросту, удачі в усіх Ваших справах, оптимізму, родинного благополуччя, Божої благодаті на многії та благії літа! Ви – наполеглива, доброзичлива, щира і чесна людина. Тож хай сторицею повертається добро, яке Ви щодня даруєте людям. Сімейного щастя, Божого благословення Вам і Вашій родині на довгі роки.

Із шаною та повагою –

- О.Яніцька** – сільський голова с. Малі Чорнокінци,
- О.Вітик** – сільський голова с. Коцюбинчики,
- О.Добровольська** – сільський голова с. Кривеньки,
- О.Блаженко** – сільський голова с. Джурин,
- Р.Клапків** – сільський голова с. Чорнокінецька Воля,
- В.Мельник** – сільський голова с. Угринь,
- А.Бальон** – сільський голова с. Колиндяни,
- П.Головацький** – сільський голова с. Нагірянки,
- М.Антохів** – сільський голова с. Швайківці.

Передплата-2014

До закінчення передплати районки на наступний рік залишається менше двох тижнів!

Дорогі читачі!

25 грудня – останній день, коли ще можна передплатити наше видання, аби воно надходило на ваші поштові скриньки з 1 січня нового року. На жаль, через чимраз більше економічне зубожіння наших країн і затримки проплат органами державного управління передплата періодичних видань просувається дуже повільними темпами, чого не було в попередні роки. Однак без коштів, отриманих від передплати, газети і журнали також не зможуть регулярно виходити. Тож прохання до вас, дорогі наші постійні читачі та нові прихильники «Голосу народу»: не відкладайте передплату на останній день, передплатіть районку вже сьогодні, і ми вас надалі будемо тримати в курсі всіх подій, що відбуваються в нашому районі і не тільки.

(У вартості не враховані послуги за оформлення квитанції, які становлять: при оформленні передплати на 3 місяці – 2 грн. 10 коп.; на півроку – 2,55 грн.; на рік – 3,90 грн.)

Голос народу має бути почутий!

Вартість передплати становить:

для населення (індекс – 61366)
на 3 місяці – 20 грн. 52 коп.
на 6 місяців – 41 грн. 04 коп.
на рік – 82 грн. 08 коп.

для підприємств, установ та організацій (індекс – 61367)
на 3 місяці – 23 грн. 37 коп.
на 6 місяців – 46 грн. 74 коп.
на рік – 93 грн. 48 коп.

Із Майдану

Разом ми – сила!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Що спонукало вийти? Відповідь на це запитання дав один із тих, хто стійко стояв з перших днів на Майдані для висловлення своєї думки, людина з чіткою громадянською позицією, наш земляк Андрій Нагірний зі с. Біла:

– Першою спонукою поїхати в Київ стало те, як жорстко розігнали молодих людей на Майдані в ніч на суботу. А по-друге, хочеться майбутнього для своїх дітей, бо зараз із таким баченням

державного курсу, який є в країні, я не бачу ніяких оптимістичних перспектив. Тому вже в суботу поїхав у столицю, в четвер на святанку повернувся додому, а вже ввечері поїхав знову. І ще буду їхати, особливо на нічні чергування, бо найбільше захисту Майдан потребує саме вночі.

Розмова велася у вівторок, а вже під час випуску газети Андрій знову був там, у гуці подій, де твориться історія.

Головні вимоги протестувальників – звільнення заарештованих учасників Майдану, припинення репресій, відставка уряду і президента, а також підписання Угоди з Євросоюзом. Їх висловлювали зі сцени з благословення духовних осіб Української Церкви політики, громадські діячі. Так! – скандував у підтримку

своїх прагнень мільйонний люд, що зібрався у неділю на Віче.

Та чи чуять наполегливі звернення народу ті, до кого вони апелюють? Відповідь – у ніч на 11-е грудня. Як наслідок – 11-го зранку люди мобілізуються, щоби масово їхати на Київ. Штаб Комітету національного спротиву, що діє в нас у Чорткові, організував групи

активістів для закликів мешканців району вирушати на підтримку своїх однодумців у столицю. Чортківчан сколихнули криваві події вночі на суботу 29 листопада, тоді сорок людей доброї волі першими виїхали на допомогу Майдану. Протягом усього періоду стояння українців на Майдані наші країни підтримували їх морально, особистою присутністю, теплими речами, продуктами харчування.

Координаційний штаб Чортківщини у ці дні теж активно діє. Окрім відправки людей, продуктів, теплих речей на Київ, збираються підписи громадян, які добровільно, без примусу підтримують вимогу про відставку Президента В.Януковича, Уряду Азарова, розпуск Верховної Ради і розформування спецпідрозділу МВС «Беркут» й інших, які застосовували силу проти учасників «Євромайдану».

Складено списки депутатів і апарату Чортківської районної та міської рад, працівників райдержадміністрації, які підтримують ці вимоги. Щонайперше підписати їх було запропоновано депутатам міськради на черговій сесії, що відбулася на цьому тижні. Свій підпис поставили всі депутати, окрім чотирьох осіб.

Згідно з інформацією, наданою заступником голови райради

Л.Хруставкою, в райраду станом на 11 грудня надійшло 2 заяви про вихід з фракції Партії регіонів двох депутатів В.Бойчука, Б.Бейка.

Зачистка мирної акції протесту вночі на середу дала ще більший поштовх, ще більше активізувала чортківчан. 11 грудня від ранку, як повідомили співголови штабу координаційного комітету, надходили дзвінки від громадян із бажанням записатися на

поїздки в столицю. Активісти формували групи та відправляли чоловіків у дорогу.

О-пів на дванадцятю годину дня на центральному майдані Чорткова зібралися небайдужі, щоб скласти спільну молитву до Господа за краще майбутнє нашої країни – у співдружності європейських держав; торжество справедливості – покарання винних у кривавому розбої 29 листопада, застосуванні сили проти мирних мітингувальників 1 та 11 грудня; встановлення на правду демократичних цінностей у справді громадянському суспільстві.

До спільної молитви чортківчан закликали духовні отці краю. Заступник голови райради Л.Хруставка опісля подякував священнику, Церкві за розуміння і підтримку, яку вони проявляють тут, на Чортківщині, та до мітингувальників, що з'їхалися цими днями

до Києва, – за відкриті двері Михайлівського золотоверхого для побитих студентів 29 листопада, за прихисток для багатьох приїжджих у соборі Воскресіння Христового.

А оту в повному розумінні дієву домівку Божу для вірян на схилах Дніпра ми спостерігали в дії наочно. Станом на пізній вечір у суботу вона реєструвала в себе одну з чортківських делегацій сімсотсемидесятими і далі прибулими на ночівлю – стількох зуміли прийняти, обігріти, нагодувати, розрадити Божим словом, відновити дух спільною молитвою. Бо найдієвішими у подоланні зла є, як твердять духовні наставники, добро та спільна молитва. Ось як у вірші заступника керуючого справами райради Т.Яблонь, який вона зачитала на майдані перед чортківською громадою:

Помоліться, діти, за Україну...

Помоліться, діти, за Україну,

Бо її сьогодні розіп'яли.

Щиро, світло, сонячну, невинну

Зрадили свої таки сини.

Помоліться і летіть на крилах

На майдани – там вона живе,

З молодечим запалом стокрилим

І старечим мудрості лицем.

Із душею голубого неба

Та колосся золотом ясным

Україна промовля до тебе

Гомоном майданів голосних.

Україна промовля до тебе

Стогоном незгоєних ще ран,

Наче матір дивиться у небо

І зове до себе, на майдан.

Поборім байдужість і зневіру,

З миром в серці, з вірою в душі.

Воскресім розп'яту Україну

На майданах щиро, разом, всі!

Чортківчани, усі, хто небайдужий, мають змогу стати до спільної молитви з однодумцями щодня о 16-й год. на чортківському майдані.

Оксана СВИСТУН,

Фото автора, Миколи ЛАНОВЕГІ,

Ореста ЛИЖЕЧКИ

Є така служба

Тепло поміж Божих долонь

Праворуч Пробіжнської дільничної лікарні, де міститься й стаціонарне відділення територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Чортківського району, величаво підноситься тамтешній Господній дім – Божий храм. А у просторому холі-вітальні при самісінькому вході до відділення проникливими очима дивиться на присутніх та всіх, хто завітає, Покровителька-Богородиця. Тому одразу напрошується думка про всякчасну опіку стареньких немічних людей, котрі проживають тут, силами духовними, неминаючими в суєтності буднів чи боротьбі певних сил.

Ми їхали до Пробіжні, коли листопад на завершення своєї осінньої рапсодії взяв та й вистелив доліруч перший сніговий килимок: ще не тривкий, проте застерігаючий, мовляв, ось вона, зима, вже на порозі. А у старечому домі, як лагідно іменує ввірене їй господарство завідувачка відділення Ольга Стефанів, – затишно й тепло. І ще – весело. Бо то був день весільний – ми вже писали в районці про вкритих вінцем шлюбу стареньких молодят, мешканців колишньої геріатрії (так відділення іменувалося раніше). Настрий був піднесений мало не в усіх, бо ж там живуть однією родиною. Охочі до спілкування і тривкої бесіди мешканці пробіжнського відділення не стримували одкровень (що виливалися й у маленькі сповіді), зітхань і

працівицям любить допомогти: чи постелити, чи прибрати-позамітати, а чи помити. Це не тільки я так кажу – будь-хто скаже. Маємо й доброго директора: час-тень-ко! до нас приїжджає, все розпитує, як почуваємось. Тепер от зимно стало, то все клопочеться, аби тепло було. Це наша

очі вразило щось, і ноги не слухаються. «Молюся, – каже, – день і ніч, побожна я людина». Іван Крижанівський мешканцем відділення якраз ото три роки. кросвордами захоплюється, сам їх складає. Любить читати, про газету й газетярів може говорити без упину, що й не дивно: адже він близький родич довголітнього щирого дописувача районки, нині вже покійного Романа Крижанівського.

Наразі в Пробіжнському старечому домі проживає 28 самотніх людей. Це злучені докупи, під одним дахом, рівно стільки ж доль, переважно обпалених рвучкими й немилосердними життєвими вітрами. Ще двоє, каже «начальничка» (пригадуєте лагідне означення пані Стефою Мішій?), тепер оформляються, отож, буде тридцятєро. Однак, зазначає, наплив дуже великий, є потреба в розширенні місць, якби лиш можливості. Проживають поки що в дев'яти кімнатах,

слухали і запитували, вже й настала обідня пора. І на стареньких очікували курячий бульйон з домашньою локшиною, картопля з курячим стегном, компот, а на вечерю – голубці. Харчування у відділенні чотириразове, в межах 22-25 грн. на особу щодня.

Вже по дорозі назад директор територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Роман Данильчак конкретизував: ввіреною йому службою охоплено 2750 осіб із числа мешканців району. Окрім стаціонарного

сім'я! Харчування у нас гарне: вранці молочні страви, а так чого лишень дівчата не вигадують – і голубці, й кулешу, пироги і пальчики, тертюхи, бараболі то з м'ясом, то з котлетою, то з підливкою, то з курятиною готують – як удома.

Пані Стефа недавно у цій своїй родині 80-ку відмітила. Родом зі Шманьківчиків, 28 літ у тамтешній чайній пропрацювала. Наче, каже, нічого не болить, а на ноги стати не годна, пересувається в ходунках. Пам'ять має надзвичайно добру, та, каже, цей рай треба вже залишати, йти до другого. Однак той рай, зрозуміло, слід заслужити за довге життя своїми стараннями. Знає жінка не лише багато пісень, а й молитов. Читає кілька: усі – прохання до Ісуса скріпити нас у власних терпіннях, аби дав змогу кожному нести свій хрест.

Чортківчанці Софії Корженовській, котра вже майже рік у Пробіжні, кінчається восьмий десяток літ, «в марці перейде на 90-й рік». Добре їй у гурті, зізнається, а за домом сумно. Однак там – самота й недуга. «А тут, – каже, ми і чисті, й обіпрані, й нагодовані». Анна Вербицька – та із Білої, 1941 р. н., дитина війни. Зосталася на білім світі, мов та билинка: трьох малолітніх діток поховала, згодом – чоловіка, потім матір. Хату вибудувала простору, та що з того? Нездухає: і

переважно по троє. Майже в кожній з кімнат є телевизор і, звісно, ще один – на всіх, у холі. Там люблять збиратися: поспілкуватися гуртом, погомоніти. А влітку – на просторому балконі, на свіжому повітрі.

Тут, у старечому домі (таке означення пасує насамперед наявності слова «дім»), просто так працювати, від години до години, звісно ж, не можна. Тут треба жити – отими щоденними клопотами, тими людьми, котрі потребують такої ж уваги й турботи, як і малі діти. І це, здається, достеменно й надзвичайно чуттєво усвідомлюють дівчата, що працюють тут. Із таким умовиводом погоджується очільниця колективу п. Ольга: випадкові люди, нетерплячі й непридатні до соціальної обслуги, напевно, надовго не затримуються. Тож і не дивно, що персонал, з котрим ми познайомились, у цих стінах не рік і не два. Завідувачка, приміром, вже десять літ. Під стать їй у старанності й медсестра з масажу Леся Дереш, молодша медсестра Надія Джупіна, машиніст із прання білизни Наталія Паньків, медсестра Осипа Строцька та всі інші – адже трудиться у відділенні 15 осіб. Хоча поділ на посади умовний: до тих чи інших справ зазвичай долучаються гуртом.

Поки ми перебували у відділенні: дивилися,

відділення, функціонують відділення організації надання адресної натуральної та грошової допомоги і відділення соціальної допомоги вдома. На кожного зі соціальних робітників (що трудяться в останньому згаданому відділенні) припадає в середньому по 15-20 підопічних, котрим нізачо не обійтися без їх допомоги. Нюансів і тонкощів у соціальній службі – хоч відбавляй. З приходом на цю посаду п. Данильчака проведено інвентаризацію усіх громад і в тісному контакті з керівниками самоврядних структур, депутатами детально, з розділенням на категорії, визначено чисельність наших ближніх, котрі потребують надання послуг. У такий спосіб формується й наявність людей в описаному вище Пробіжнському стаціонарному відділенні.

І був ще один акцент у нашій бесіді. Виявляється, існує й така форма, як надання платних соціальних послуг – у випадках, коли потребуючі їх люди мають дітей, та не можуть на них спертися. І втішно від почутого, й сумно. Прикро, коли чийсь сини й доньки не те, що не можуть, а не хочуть піклуватися про стареньких немічних батьків. Бо ж недарма мовлено: батьки наші – то борги наші...

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Подіум

Світ Господніми очима

Ось дитячі очі дивляться зовсім по-дорослому, зазирають у власний внутрішній світ. Дитина в храмі: лине молитва, надокіл – лики святих. То – виставка художньої та документальної фотографії «Допоможи мені, Боже, дивитися Твоїми очима».

Дивитися на світ. Сповідь, причастя, таїна шлюбу та хрещення. Здійняті увисі хрести храмів. Зосереджені в повчанні обличчя духівників. Книга книг Біблія, вервичка як символ спокути. Виставка духовного спрямування відкрилася 3 грудня у РКБК ім. К.Рубчакової. Уже вдруге. І теж у часі посту, цього разу передріздвяного (пригадаймо попередню, під гаслом «Любові, за нас розп'ята» у Великодній піст).

Основний організатор виставки, можна сказати, її «хресний батько», кандидат у членство НСФХУ Володимир Тихович деталізує: у фойє та малому залі знайшли собі місце 105 фоторобіт 37-ми авторів. Причому, більше половини з них (аж 21!) діти, не тільки гуртківці фотографічних, фотомистецьких спільнот, а й просто аматори.

Донедавна ось така виставка релігійної тематики не мала аналогів у західному регіоні, щоправда, запозичивши досвід у нас, її дещо повторили тернопільські фотолюбителі.

– Виставка діятиме орієнтовно до середини січня, а може, й далі, фактично упродовж усіх свят зимового циклу, – зазначає п. Володимир. Й одразу вдячно поцінує плідну співпрацю щодо реклами із РКБК, щонайперше в особі його директора Йо-

сипи Овод, та рекламною агенцією «Квадрат» (керівник Андрій Юрчук). – Напевно, подібні виставки під цією назвою будемо влаштовувати рік у рік, – додає.

Вдумаймося: «Допоможи мені, Господи, дивитися на світ Твоїми очима». Таке означення чи не найбільше пасує якраз до дитячої творчості, власне, й спонукає до цього. Тож приємно, що молодшою «посестрою» вже визнаної загальном фотовиставки духовного напрямку виступає виставка робіт учнів гуртків образотворчого мистецтва та технічного дизайну Чортківського ЦНТТДУМ (керівник Ярослава Дудяк), що й сусідить на подіумі. А ще: як саме гасло, так і пропозиція щодо виставлених робіт не передбачають жодних обмежень щодо релігійних конфесій: адже і на презентації зазвичай запрошується духовництво у найширшому представництві.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

У рамках конкурсу

Усе починається з малого

Хоча у зв'язку зі ситуацією, що склалася в державі, об'їзди населених пунктів району в рамках конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою та підтримки громадського порядку в 2013 році» тимчасово припинилися, та ще є в запасі багато з побаченого з попередніх поїздок, із чим хотілось би поділитися.

Так-от, як кажуть, усе починається з малого: теплоти в сім'ї, порядку на обійсті, в населеному пункті, а відтак – у державі. Як ми ставимося до тих, хто поруч, як оберігаємо те, що оточує, чи робимо хоча б щось на благо громади – такі запитання варто поставити самому собі й відверто на них відповісти. Кожному з громади. Бо чим, як не особистим ставленням громади до громадського, духовних цінностей, можна пояснити те, наприклад, що в Мухавці погруддя Т.Шевченка (див. фото вгорі зліва) підправили, відремонтували постамент, покривши мармуровими плитами, здійснили благоустрій навколишньої території. Витратили на цей задум частково – бюджетні кошти, а також селяни самі зібрали 3 тис. грн. на відновлення пам'ятника. А от у Старій Ягільниці, яку члени комісії з благоустрою разом із головою Л.Хруставкою відвідали того ж дня, таке ж погруддя Пророку нації вже роками волає до українців, які тут проживають: це так мене шануєте, що монумент обдертий досі?

Активно доглядають громади за духовними святинами. Наприклад, на подвір'ї православної церкви віряни с. Біла вивершують капличку Богородиці (див. фото в центрі). У Мухавці теж на церковному подвір'ї завдяки пожертві спонсора та стараннями духовного наставника о. Д.Ненчина й усіх парафіян збудовано цілий комплекс – встановлено фігуру Ісуса Христа і викладений мозаїкою фонтан (див. фото вгорі справа). Зроблено ремонт приміщення для відкриття в ньому катехитичного класу біля церкви Архистратига Михаїла, що у селах Долини та Шульганівці, вимощено каменем майданчик біля входу до храму.

З давніх-давен заповідано нам шанувати могили предків. Тому й цвинтарі, місця захоронень здебільшого по селах прибрані, доглянуті. Цього досягають різними способами: хто – скликанням громадської толоки у часі великих релігійних свят, хто – закріпленням працівника для прибирання цвинтарної території. І результати – теж різні. Найбільш вичищеними є цвинтарі, де прибирає якась конкретна людина, котрій селяни віддячуються невеликою платнею. Та часом виникають «збої» в зборі грошей на оплату праці різноробочого, як у селах Шульганівської сільради. Тут була запроваджена ця добра практика найму різноробочого по догляду за цвинтарною територією ще у минулі роки, та цього річ населення не надто активно збирає гроші, щоби віддячити людині за працю, а отже, у наступному році чоловік навряд

чи захоче знову приклясти тут працю.

Та від вище озвучених повернімося до потреб сучасників. Хай якою несприятливою є демографічна ситуація, та все-таки сільські ради намагаються дбати про маленьких односельчан. У Мухавці в трьох кімнатах зроблено ремонт, встановлено санвузол, придбано м'які меблі. У Свидові в підвалі дитсадка обладнано котельню, в якій – котел на тверде паливо; зроблено проект на перекриття даху. В Нагірянці, єдиному в районі селі, де діє два ДНЗ, теж не забувають про малюків – відновили дві криниці, зробили косметичні роботи в обидвох садках, частково перекрили один із дошкільних закладів. У Ягільницькому ДНЗ, до діяльності якого, пригадуємо, ще до недавня були претензії з боку батьків вихованців, за цей рік зроблено роботи чимало: вкопано септик, придбано насос та ще один бойлер для підігріву води, замінено підлогу, здійснено побілку та вивішено нові акуратні фіранки. Усе – за позабюджетні кошти. А от у смт Заводське селищний голова Р.Колодій розпочав заміну всіх старих вікон у ДНЗ на нові, сучасні, теплі й сонячні за кошти сільського бюджету, благо, вони собі можуть дозволити, бо на рахунках у держказначействі селищна рада має більше півмільйона гривень. Та тут інша біда: не проводить державна казна платіжки, від квітня місяця проплата на 214 тис. грн. не здійснена й досі. Так і стоять вікна на складі у майстра. Чекають грошовитіших часів.

На жаль, теж не все так позитивно у дитсадочку Старої Ягільниці. Але вже в іншому ракурсі: дуже потребує працюючих рук дитячий майданчик, огорожа. Підмалювати споруди, вичистити сміття, підлатати пліт – не вже то справа великих коштів чи все-таки людська небайдужість могла б допомогти?

Отак на прикладах дієвих громад переконуюєшся – усе починається з малого: зі ставлення до ближнього, відношення до своїх професійних обов'язків, любові й турботи про край, де народився.

Оксана СВИСТУН,

фото автора і Тетяни ЯБЛОНЬ

На знімках внизу: зліва – так упорядковано канава вздовж центральної вулиці у с. Заболотівка; справа – веселий настрій вихованцям ДНЗ с. Сосулівка створюють вже на подвір'ї дитсадка.

Постаті

Поезія творчості

У 70-ті роки побачила світ серія малюнків Євгена Удіна «Буковина – світ наш». Через багато років роблю креативну ретроспекцію цієї серії, маючи на руках ювілейний каталог Великої Творчості (2007 рік). Думаю, яка велика духовність у 70-ті роки, який потужний і сміливий інтелект потрібно мати, щоби возвеличити, вдихнути і дати життя сакральним будівлям (церкви, костели, каплички). У той час, коли всі обминали їх і боялись навіть підходити!

Чернівці – місто мого студентського життя в 70-ті роки. Роботи художника для мене – це відлуння правди у його творчій діяльності, без органічного страху, без політичних амбіцій. Це самодостатність молодого митця, в якому домінує живий оголений нерв незалежної творчості. Щоб потім у подальшому творчому житті великою працею зреалізувати себе неповторно. Сконцентрувавшись на місцевості, видати «на-гора» свою філософську глибинну сутність, вирватись за межі буденності й за допомогою яскравих переживань, відчуттів, сприймань, уяви, вражень подарувати світу велике творче розмаїття...

Член Національних спілок письменників та журналістів України Богдан Мельничук каже: «На нього можна покласти більше ніж на самого себе». Органічна потреба писати приводить до того, що, перебуваючи на службі в армії (1956-1959 рр.), Євген Тимофійович стає членом Національної спілки журналістів. Не армійське банальне життя, не дідівщина, не зміщення агресії, а творчість: юнача, достеменна, пошукова, сприймання труднощів буденних як випробовування, загартовання волі та духу дають можливість брати участь в художніх виставках. Починається написання художніх картин, які, за словами письменника Петра Сороки, «за духом близькі до поезії».

Проаналізувавши творчу діяльність митця, напрошуються слова Ліни Костенко:

Лиш фанатичний пошук дороста
До простоти митця і віртуоза.

Фанатичний пошук породжує велику творчість, яка ніколи його не зраджувала, була віддана до самозаглиблення і навіть до самозречення і в ті часи, коли започатковувалась, і сьогодні.

У метушні буденній, де завжди існувала й існує меркантильність, жадання влади, слави, грошей, твори митця змушують задуматись, зупинитись, мовчати, спонукають до любові, злагоди, до вічних неперехідних людських цінностей.

21 листопада ц. р. в Чорткові в етномайстерні «Куферок» відбулось відкриття виставки ілюстрацій до українських казок. Художником проілюстровано понад півтисячі видань, що вливаються в кілька тисяч малюнків. Про роль казки у формуванні інтелекту дитини можна говорити багато, бо власне читання формує інтелект і мову, яка є основою психічною діяльністю мозку. «Дайте дитині малюнок і вона заговорить» – писав Д.Ушинський.

Занурення в казку приводить до самозаспокоєння, відчуття тиші і частя, зникає буденна сірість. Відчуваеш свято, зливаєшся з героями, співпереживаєш за них, вони для тебе стають рідними і близькими. Навіть добрими за тих, кого бачиш щодня. Якесь дивне піднесення, несподіване очищення, замилування. Уява полишає розум і витеає в площині неможливого та недослідженого, що породжує радість цього буття.

Арт-терапією займаюсь майже 30 років, але такі ілюстрації проаналізувати важко, а ще важче – їх вплив на психіку людини. Словами важко передати, спрацюють тільки внутрішні відчуття і реакції.

Суцільна казкотерапія, яка приводить до катарсису, рефлексії, породжує цілу гаму позитивних емоцій, цілісне органічне світосприймання.

Проходить модифікація свідомості, якийсь незвичний стан і мимоволі тягнеш руку, щоб погладити героїв казки з такими добрими та чуйними очима. Вкотре задумуюсь, який потрібно мати великий Божий дар, щоб так по-дитинному геніально у уяві створити образ і нашкідувати його вмить на папері, інтегруючи в ньому таку велику силу впливу, якої так бракує нам у цьому світі.

Чомусь хочеться співати, підстрибувати, говорити. Можливо, це глибоке задоволення, візуальна насолода, а можливо, самозахист перед казковим мистецтвом.

Перегляд виставки нейтралізує негативізм, агресію, страхи. Хвилює і тішить до «глибини кісток» те, що навіть злі герої мають добрі очі.

Добрі та мудрі очі в митця Євгена Удіна, який «З Україною в серці...» зустрів свій ювілей і 55 років творчості. Про таких у народі кажуть: а життя.

Євген Удін – художник від Бога, художник космічний. Його творчість не має меж ні в просторі, ні в часі. Вона охопила музеї багатьох країн світу: України, США, Росії, Канади, Польщі, Словаччини, Німеччини, Бельгії.

Маємо радіти, що тут, на Тернопіллі, проживає і творить художник Євген Удін. То нехай же наша земля, яка має космічні закони добору і народження геніїв, плодить таких людей хоч десь-колись, і тоді світ наш стане чистим, прозорим, прекрасним, як удінська творчість.

Галина ШЕВЧУК,

член Асоціації професійних психологів України,
смт Заводське

Найщиріші та найтепліші слова у День Ангела шлемо для свого духовного наставника отця Андрія ЛЕВКОВИЧА.

Сьогодні Вас, отче, ми щиро вітаєм, Здоров'я і щастя, добра Вам бажаєм. Хай Господь щохвили із Вами чуває І rado в житті Вам завжди помагає. А Мати Небесна візьме під опіку Вас й Вашу родину віднини й довіку.

Покликав Вас Господь на добру дорогу – Служити Христові й Господу Богу, Щоб завжди могли Ви Творця прославляти І людській душі від пекла спасати. Хай Бог дасть наснаги і радості, й миру, Віддячить сторицею серденько щире. Нехай Вам Всевишній Творець всього світу Шле ласки із неба і многії літа.

З повагою і християнською любов'ю – парафіяни та сестриці церкви Святої Покрови м. Чортків.

У День іменин засилаємо найщедріші зичення отцю-декану Андрію МЕЛЬНИКУ, пароху церкви Вознесіння Господнього м. Чортків.

Подяку велику складаємо за слова правдиві, За Божу науку, за молитви щирі. За те, що слова Божого навчаєте, Мир та любов посилаєте. Всевишній хай оцінює Ваш труд, Хай зерна ті, що сієте між нами, Плодами слави Божої зйдуть. Нехай Господь благословляє Вас кожен день і щогодини, Здоров'я, щастя посилає Для Вас і Вашої родини.

З великою повагою і щирою християнською любов'ю – Ваші парафіяни.

14 грудня святкуватиме свій ювілей Надія Юрїївна ГАЛЬЯНТ.

Дай Вам, Боже, днів щасливих, Дай добра, здоров'я, сили, Дай любові, згоди, втіхи, Змоги дай життю радити. А сьогодні на ювілейне свято Щастя зичим Вам багато, Хай Вас Бог благословляє, Многих літ Вам посилає.

Колектив працівників Чортківського районного споживчого товариства

Щиро вітаю дорогу похресницю Олену Олєгівну МУШИЙ з 18-річчям.

Хай щастя сьогодні зорею світить, Вісімнадцять – найкраща пора. Для Тебе усі найчарівніші квіти, Ласкаві, ніжні і добрі слова. Хай юність і краса Твої процвітають, А доля успіх безцінний несе, Теплом і любов'ю завжди очі сяють Й задумане здійсниться все. Хай життя виправдує всі сподівання, Буде щирим на дружбу та ніжне кохання.

Хай закоує щодня і щомиті, І дарує все добре, що є в цьому світі. Хай світлою буде життєва дорога, Опіка і ласка від Господа Бога.

А Матінка Божа – Цариця Свята – Дарує Тобі добру долю та многії, щасливі літа.

З любов'ю – хресна мама.

Сьогодні святкує своє 60-річчя Андрій Михайлович БОНДЯ.

З Днем народження, Тату, Дідусю!!! Наче дуб могутній, в нашій Ви родині. Мужній, нездоланий, справжній Ви козак. І в часи веселі, і у мить розлуки, Лиш до Вас, Тату-Дідусю, горнеться усяк. Будьте нам і далі добрим провочатим, Покажіть стежину вірну у житті, І на радість людям, мудрий і завзятий, І на нашу втіху ще живіть сто літ!

З повагою, захопленням і любов'ю – Ваші діти і внуки: син Михайло з дружиною Галиною, син Віктор із дружиною Марійкою, люблячі Ваші онучата Настуня, Станіслав, Максим.

Колектив бухгалтерії Чортківського державного медичного коледжу вітає свою колегу по роботі – Любов Геннадіївну ГУЦУЛЯК з ювілеєм, який вона святкуватиме 15 грудня.

Ми, Любаша, у цю днину Хочемо привітати Тебе і всю Твою родину, Що Бог тримає Тебе для неї. Ти опора і кремień для сім'ї своєї. В роботі моторна, успішна, розумна. Що їй ПДВ чи націнка торгова... Медицименту у ряд Ти шикуюєш щоденно, За ними – комп'ютери, меблі, і все це – миттєво. Ревізорів усмішкою Ти зустрічаєш, Помилку у Тебе немає, Професію свою Ти добре знаєш. Мчить обліковий паровоз – не впаде він під камінь, Веде його справно Любаша – наш "Павка Корчагін". Щороку – зупинка і погляд в майбутне, Хай буде для Тебе лиш добре і путне, Хай рейки гуркочуть ще років багато, Здоров'я і щастя до Твоєї хати, Хай смуток і горе Тебе обминають. 60 – це зрілість І не привід для печалі, Любов людей щирих, Хай Тебе зігриває, Бо любов сама Ти І більшого немає.

Щиро вітаємо люблячого чоловіка і дорогого татуся Івана Зеновійовича ОКУРІЛОГО зі снт Заводське із його 45-річним ювілеєм.

Наш славний і рідний, найкращий у світі, З Тобою нам завжди затишно й світло. Ти гарний господар і батько чудовий, Даруєш турботу та море любові. Спасибі за ласку, за руки умілі, Що вмієш підтримати словом і ділом, Що в рідному домі надійно та щиро, Живи нам на радість у щасті і мирі. Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого Тобі треба, А Матінка Божа – Цариця Свята – Дарує щасливі та довгі літа.

З повагою і любов'ю – дружина Оксана, донька Ольга, син Олег.

10 грудня виповнилося 2 роки Софіїці РИСАК із с. Заболотівка.

Тортики, цукерки, бантиків вогні, Дарунків багато, гостей та рідні. До Тебе 2 роки в гості завітали, Оченята Твої радісними стали, Бігаєш навколо, звеселяєш всіх, Всі щасливі чути Твій веселий сміх. Тортики, цукерки, бантиків вогні, Дарунків багато, гостей та рідні. До Тебе 2 роки в гості завітали, Оченята Твої радісними стали, Бігаєш навколо, звеселяєш всіх, Всі щасливі чути Твій веселий сміх.

То ж на радість і втіху, Софію, рости, Мудрості Тобі, розуму й краси. Ісус Христос хай Тебе береже, Ангел-Хоронитель за руку веде, Пречиста Діва Свою ласку засилає І ангельський хор "Многая літа" заспіває.

З любов'ю – бабуся Оля, дідусь Павло, Славчик і Настуня, хресна Таня, вуйко Юра, прабабуся Марія, прадідусь Степан і вся велика родина зі Звиняча.

Щиро вітаємо дорогого синочка, внука, братика Михайлика ПАСЕЧКА із 2-річчям.

Ніжне, миле, дороге сонечко-малюточко, З другим рочком Тебе, наше янголятко. Хай сонечок ясне Тобі щиро сяє, Хай Господь Бог Тебе благословляє, Ангелики завжди від злого оберігають Та щастя, здоров'я Тобі посилають.

З любов'ю – мама Галина, батько Віталій, бабуся Марійка, дідусь Михайло, бабуся Марійка і вся родина.

11 грудня відсвяткувала свій перший День народження найкраща у світі донечка, мила внучка, правнучка, чудова сестричка Андріаночка КАЛІНЮК зі с. Товстеньке.

Десь у лісі серед трав Зайчик квіточок нарвав. Цілу ніч ішов він пішки, Аж втомився в нього ніжки. В двері лапкою шкребе: "З Днем народження Тебе!"

Несуть білочки гостинці У вишіваній торбинці, Подарунків так багато – До Андріаночки на свято. Хай сонечко ясне Тобі щиро сяє, Хай Господь Бог Тебе благословляє, Ангелики завжди від злого оберігають Та щастя, здоров'я Тобі посилають. Ісус Христос хай Тебе береже, Ангел-Хоронитель за руку веде, Пречиста Діва Свою ласку засилає І ангельський хор "Многая літа" заспіває.

З любов'ю – мама Оксана, тато Руслан, сестричка Аліночка, бабусі, дідусі, прабабусі, прадідусі, хресні батьки та вся велика родина.

Вітаємо з 65-річчям та Днем Ангела сільського голову с. Коліндьяни Андрія Семеновича БАЛЬОНА.

Бажаємо здоров'я, оптимізму, родинного затишку, взаєморозуміння друзів і близьких. Творчих успіхів, необмежених можливостей, мудрих рішень, щоби під Вашим керівництвом наше село процвітало, а нащадки гордилися Вами.

Колективи сільської ради, дошкільного закладу, клубу та бібліотеки.

15 грудня святкує своє 10-річчя люба донечка і внучка Жанна МАГЕГА із м. Чортків.

У цей день, грудневий і морозний, Ти з'явилася на світ, Наша донечко і внучко, Тобі сьогодні – 10 літ. Тож рости і розцвітай, Мов калина в лузі, Щоб в житті були завжди Добрі й вірні друзі.

Нехай Матінка Свята Зі своїм Синочком Добра, здоров'я, щастя посилає, А ангельський хор із Небес Многая літа Тобі заспіває.

З любов'ю до Тебе – бабуся Надя і тато Любомир.

Щиро вітаємо з 70-річчям дорожу матусю, бабусю, прабабусю і сваху Антоніну Карлівну ДІДИК зі с. Улашківці.

Злетіли птицями літа, На крилах молодість забрали, І осінь вже семидесята Сьогодні на порозі стала. Хай зачекає осінь сумовита І не вллітає у волосся сивину. Живіть любов'ю нашою зігріті, Хай кожен день дарує Вам весну. Хай береже Вас Божа Мати Від злих людей і різних бід, В здоров'ї й радості прожити Бажаєм многа-многа літ.

З повагою – син Василь, невістка Надя, внуки Леся та Ірина з чоловіками, правнуки Вероніка, Діаночка та маленький Артемчик, свати і вся велика родина.

Родовід 3 народженням Тебе, малятко!

У Чортківському пологовому будинку за період з 5 по 10 грудня ц. р. народилося 4 дівчаток, 3 хлопчиків.

- 5 грудня о 14 год. 55 хв. – **хлопчик** (3 кг 690 г, 56 см) в **Ольги ПАЛИЦІ** зі с. Білобожниця, о 16 год. – **дівчинка** (2 кг 590 г, 50 см) в **Ірини ОСЬМАК** зі с. Косів;
- 6 грудня о 1 год. 10 хв. – **хлопчик** (3 кг 100 г, 53 см) в **Оксани БОДНАР** зі с. Росохач;
- 7 грудня о 10 год. 20 хв. – **дівчинка** (2 кг 810 г, 52 см) у **Галини ДОГУМІНСЬКОЇ** зі снт Заводське, о 12 год. 40 хв. – **хлопчик** (3 кг 200 г, 50 см) у **Зоряни КАЙ-ПАВЛЮК** зі с. Гадинківці;
- 8 грудня о 20 год. 35 хв. – **дівчинка** (3 кг 60 г, 53 см) у **Наталії КОЦЮК** із м. Чортків;
- 10 грудня о 7 год. 35 хв. – **дівчинка** (2 кг 400 г, 48 см) у **Ренати ЛАКАТОШ** зі Закарпатської області Ужгородського району, с. В.Добронь.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 14 грудня
0 ... +1

НЕДІЛЯ 15 грудня
-3 ... +1

ПОНЕДІЛОК 16 грудня
-1 ... +2

ВІВТОРОК 17 грудня
-3 ... +3

СЕРЕДА 18 грудня
-3 ... +3

ЧЕТВЕР 19 грудня
-2 ... +1

П'ЯТНИЦЯ 20 грудня
-4 ... 0